

# Joerak eta Gizonak

## Frantziako Alderdi Sozialistaren kongresuan:

Apirilaren 6an amaitu da Frantziako Alderdi Sozialistak Metz-en egin duen Kongresua. Frantziako Alderdi Sozialistaren azken Biltzarreak oro munta handikoak izan badira (gogora Paue, Nantes, etc.), oraingo hau ere linea berean dago. Inportantea izan da Kongresu hau, ez hain zuzen erabaki denagatik, baizik eta erabaki gabe gelditu denagatik eta agertu diren indar berriengatik.

Kongresu honen kronika egin duten gure inguruko komunikabideek esaldi bat behin eta berriz erabili izan dute: "Victoria pírrica de Mitterrand", alegia, nahiz eta Mitterrand-ek botu gehienak bereganatu idazkaritzan jarraitzeko, ez duela egiaz eta benetan irabazi eta zartatua gelditu dela haren irudia. Hori esan nahi du "victoria pírrica" delakoak, eta horixe da gertatu dena.

### Tendentzien burruka

Frantziako Partidu Sozialistan joera desberdinak elkarrekin bizi direla, gauza ezaguna da. Ezaguna da, baita, tendentzia horietako batzu, azken aldi honetan, indartu eta gorpuztu egin direla.

Lau joera bereizi ohi dituzte aztertzailak: 1) lehena, leninista jitekoa, C.E.R.E.S. bezala ezagunagoa dena. Mandatuen % 14 atera dute hauek oraingo Kongresuan. 2) Bigarren, sozial-demokraziaren tradizioan oinarritzen den joera, Pierre Mauroy, Alderdiko bigarrena, buru bezala duena. Hauek % 16,8 mandatu jaso dituzte. 3) Hirugarren joera eta indar bezala, Rocard-ek gidatzen duen korrante autogestionarioa dator. Zalantzarik gabe, Alderdi barneko



bigarren indarra da, oraingo jokabidearen alternatiba bezala aurkezturik jadanik dagoena, gainera. Mandatuen % 21,2 jaso dute. 4) Eta azkenik, Mitterrand bera, eta honek errepresentatzen duena. Notable zein militante zein intelektual da honen jarraitzaile. Mitterrand-ek bildu ditu mandaturik gehienak, noski: % 46,9.

Lehenengotik (Mitterrand: % 46,9) bigarrena (Rocard: 21,2)

bada alderik, pentsa lezakexe norbait. Eta hala da izan, zenbakiei soilki begiraturaz gero. Ez, ordea, politika indarren erlazioa eta eboluzioa kontuan hartzen baditugu. Alde batetik, portzentaia hauetan ez du inork gehiengo absoluturik. Beraz, Mitterrand bera konbinazioak egitera beharturik aurkitzen da. Dirudienez, garai batean hain gogorki eraso zituen C.E.R.E.S.-koekin bilduko da Mitterrand, horrela % 61era iristen direlarik. Bere aldetik, Mauroy eta Rocard ere elkartu eginen dira, bien artean % 38 osaturik.

Portzentaia hauen esanahiaz ongi jabetzeko gogoan izan behar den beste puntua, esan bezala, Alderdi Barneko joeren eboluzioa da, eta horiekin batean pertsona batzuen. Ez du nehork ahazten, Mitterrand-en % 46,9 hori neurtzerakoan, Nantseko Kongresuan, Mitterrand-en txostenak % 75 mandatu bereganatu zituela. Gora eta gora doan gizona, Michel Rocard da. *Le Nouvel Observateur* astekarian inoiz irakurri ere egin dut, 1978 ezkeror Frantziako gertakari politikorik handiena, Rocard-en igoera hauxe dela.

### Bi gizon: Mitterrand eta Rocard

Lau tendentzia horien gainetik, bipolaraketa bat nabari da Frantziako Alderdi Sozialistaren barruan. Bi joera eta bi gizon, azkenik. Mitterrand eta Rocard. Eta Rocard-en hitzetan, bi kultura sozialista: bat, jakobiarra, zentralista; eta bestea, berea, dezentralizatzailea eta autogestionarioa.

Zalantzarik gabe, bi gizon hauek tarteko direla hezuramituko da, datozen urteetan, Frantziako sozialismoa. Ez dakigu nola konponduko diren Alderdiaren barnean: elkarbizitza baketsuan ala elkar-joka? Seguruenik bata bestearen premia du. Mitterrand-en beharra du Rocard-ek Alderdi Sozialista "egin" eta indartu eta prestigiatu eta batu hark egin baitu. Eta pentsatzen dudanez, Rocard-en beharrik ere badu Mitterrand-ek sozialismoaren esperantza bat sortzen baitu harek, ekonomia eta askatasuna ezkontzeko saio serio bat eskaintzen baitu Rocard-ek, Alderdi dimentsioaz gain nazio hedadura ere baitu Rocard-ek.

Joanes Lekerika